

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 21.6.2018
COM(2018) 484 final

SPOROČILO KOMISIJE SVETU

v skladu s členom 395 Direktive Sveta 2006/112/ES

1. OZADJE

V skladu s členom 395 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) lahko Svet na predlog Komisije soglasno dovoli kateri koli državi članici, da uvede posebne ukrepe, ki odstopajo od določb te direktive, za poenostavitev postopka obračunavanja davka ali za preprečevanje nekaterih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom. Ker ta postopek določa odstopanje od splošnih načel DDV v skladu s stalno sodno prakso Sodišča Evropske unije, bi morala biti takšna odstopanja sorazmerna in po obsegu omejena.

V dopisu, ki ga je Komisija evidentirala 19. julija 2016, je Italija zahtevala dovoljenje, da uporabi ukrep, ki odstopa od člena 193 direktive o DDV, o dovoljenju Italiji, da uporablja mehanizem obrnjene davčne obveznosti za dobave blaga in opravljanje storitev konzorcijem s strani njihovih članov. Ker informacije, ki jih je predložila Italija, niso zadoščale za presojo zahteve, je Komisija Italiji poslala več dopisov z zahtevami po dodatnih pojasnilih, med Italijo in Komisijo pa je potekalo tudi več ustnih izmenjav mnenj v zvezi z zahtevo. V skladu s členom 395(2) direktive o DDV je Komisija z dopisom z dne 28. marca 2018 o vlogi Italije obvestila druge države članice. Z dopisom z dne 3. aprila 2018 je Komisija uradno obvestila Italijo, da ima vse informacije, ki so potrebne za presojo zahteve.

Praviloma je oseba, ki je zavezana k plačilu DDV davčnim organom v skladu s členom 193 direktive o DDV, davčni zavezanec, ki dobavlja blago. Namen odstopanja, ki ga je zahtevala Italija, je naložiti navedeno zavezanost davčnim zavezancem (v tem primeru konzorcijem), ki jim njihovi člani dobavljajo blago in opravljajo storitve (tako imenovani mehanizem obrnjene davčne obveznosti). Cilj zahtevanega odstopanja je boj proti davčnim utajam.

2. OBRNJENA DAVČNA OBVEZNOST

Oseba, ki je v skladu s členom 193 direktive o DDV dolžna plačati DDV, je davčni zavezanec, ki dobavlja blago ali opravlja storitev. Namen mehanizma obrnjene davčne obveznosti je prenos navedene obveznosti na davčnega zavezanca, ki se mu dobavi blago ali opravi storitev.

Z določitvijo osebe, ki ji je dobavljeno blago ali so zanjo opravljene storitve, kot osebe, ki je dolžna plačati davek DDV, dobavitelj ne obračunava in prejema DDV od stranke. Dobavitelj se zato ne more izogniti plačilu zneska DDV v državno blagajno. V tem smislu je mehanizem obrnjene davčne obveznosti učinkovit kot začasno orodje za boj proti goljufijam.

3. ZAHTEVA

Italija je zahtevala poseben ukrep, ki odstopa od člena 193 direktive o DDV, glede uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobavo blaga in opravljanje storitev konzorcijem¹² s strani njihovih članov.

¹ Stalni konzorcij je skupna organizacija, ki jo sestavlja več subjektov, in je ustanovljen za urejanje ali izvajanje določene faze dejavnosti za različna udeležena podjetja.

Italija v svoji zahtevi navaja, da bi uvedba obrnjene davčne obveznosti za dobavo blaga in opravljanje storitev med člani konzorcijev in konzorciji zagotovila takojšnjo omejitev shem davčne utaje, npr. neizpolnjevanja obveznosti prijave in/ali neplačila DDV državi s strani članov konzorcijev. To bi lahko poleg tega zagotovilo odvračilni učinek za morebitne goljufe in omogočilo, da bi bil davčni nadzor učinkovitejši zaradi omejenega števila konzorcijev, ki jih je treba revidirati.

4. STALIŠČE KOMISIJE

Ko Komisija prejme zahteve v skladu s členom 395, jih preuči, da bi zagotovila izpolnjevanje osnovnih pogojev za njihovo odobritev, tj. da predlagani posebni ukrep poenostavlja postopke za davčne zavezance in/ali davčno upravo oziroma da predlog preprečuje nekatere vrste davčnih utaj ali izogibanja davkom. V tem okviru vedno sprejme omejen in previden pristop, da bi zagotovila, da odstopanja ne ogrozijo delovanja splošnega sistema DDV, so omejena v obsegu, potrebna in sorazmerna.

Vsako odstopanje od sistema razdrobljenih plačil je lahko tako le zadnja možnost in ukrep v sili ter mora zagotavljati jamstva glede nujnosti in izredne narave odobrenega odstopanja.

Ne glede na več zahtev Komisije Italija ni dokazala niti narave niti obsega morebitnih težav z goljufijami, ki se pojavljajo v odnosu med konzorciji in njihovimi člani.

Težko si je predstavljati, kako lahko dejansko pride do težav z goljufijami v zvezi z DDV v odnosu med konzorciji in člani. Konzorciji naj bi delovali v imenu članov. Poleg tega bi moralo to posebno razmerje Italiji omogočiti, da bi z ustreznimi nadzornimi ukrepi preprečila goljufije. V vsakem primeru je Komisija še vedno na voljo, da Italiji na zahtevo pomaga preprečevati težave v zvezi z utajo DDV.

Ker Italija ni dokazala, da se ukrep odstopanja zahteva za boj proti goljufijam ali zaradi poenostavitve postopkov za davčne zavezance in/ali davčno upravo, kot zahteva člen 395 Direktive o DDV, zahtevke ne izpolnjuje pogojev iz tega člena.

5. SKLEPNA UGOTOVITEV

Na podlagi navedenega Komisija nasprotuje zahtevi Italije.